

W swoim drugim argumentie skarżący twierdzi następnie, że wbrew temu, co stwierdza zaskarżony wyrok, nowy system emerytalny faktycznie ma związek z kosztami życia w Brukseli, tak że dochody emerytów mieszkających w Belgii powiązane są i uwzględniają tylko koszty życia w stolicy tego państwa członkowskiego, chociaż dochody emerytów mających miejsce zamieszkania w stolicy innego państwa członkowskiego są określone, jeżeli o nie chodzi, przez mnożnik powiązany ze średnim kosztem życia całym krajem. Skarżący kwestionuje ponadto ustalenie Sądu, zgodnie z którym zgodność z prawem aktu wspólnotowego nie może zależeć od sposobu, w jaki ten akt jest w praktyce stosowany, jako że przepisy wykonawcze do takiego aktu ściśle są związane z samym aktem i podnosi naruszenie prawa do obrony, a także zasady równości stron przed sądem wspólnotowym ponieważ poznał przepisy wykonawcze do nowego systemu emerytalnego dopiero po zamknięciu części pisemnej.

W swym ostatnim argumentie skarżący kwestionuje zarzut Sądu, według którego nie miał on interesu prawnego na podstawie art. 241 WE, odnosząc się do korzyści przyznanej emerytom zamieszkującym w „niedrogich” państwach członkowskich. Wskazując bowiem na różne traktowanie emerytów w państwie członkowskim „niedrogim” w porównaniu do emerytów mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim „drogim”, kwestionował on w istocie naruszenie zasady równości siły nabywczej i miał przez to na celu zakwestionowanie systemu emerytalnego wynikającego z nowego regulaminu pracowniczego i jego przepisy przejściowe.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 13 lutego 2007 r. — Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia przeciwko Domenicowi Valvie

(Sprawa C-78/07)

(2007/C 117/03)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia

Strona pozwana: Domenico Valvo.

Pytania prejudycjalne

Czy można odmówić rolnikowi dodatku wyrównawczego, przewidzianego w rozporządzeniu EWG nr 2328/91 (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 3669/93) i rozporządzeniu Rady WE nr 950/97⁽¹⁾ z dnia 20 maja 1997 r. dotyczącym zwiększenia wydajności gospodarstw rolnych, w przypadku gdy pobiera on również inne świadczenia, w szczególności świadczenia związane z usługą lat?

⁽¹⁾ Dz.U. L 142, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgerichts Bonn (Niemcy) w dniu 20 lutego 2007 r. — Dr. Andrea Raccanelli przeciwko Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e. V.

(Sprawa C-94/07)

(2007/C 117/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Bonn.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dr. Andrea Raccanelli

Strona pozwana: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e. V.

Pytania prejudycjalne

1. Czy skarżącego należy uznać za pracownika w rozumieniu europejskiego pojęcia pracownika wówczas, gdy nie jest zobowiązany do świadczenia większej ilości pracy od doktorantów działających na podstawie umowy o pracę w ramach BAT/2 (BAT — Bundesangestellten-Tarifvertrag — porozumienie zbiorowe pracowników federalnych)?
2. Jeżeli na pytanie 1 należy odpowiedzieć przecząco: czy art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że można uznać, iż tylko wówczas nie wystąpiła dyskryminacja, gdy skarżącemu przed rozpoczęciem okresu studiów doktoranckich odbywanych u pozwanego przyznano przynajmniej prawo wyboru pomiędzy umową o pracę a stypendium?

3. W sytuacji, gdy na pytanie 2 należy odpowiedzieć w ten sposób, że skarżącemu powinna być przyznana możliwość zawarcia umowy o pracę, to należy zadać pytanie:

jakie skutki prawne wynikają z dyskryminacji cudzoziemców?

(¹) Dz.U. L 257, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale (Włochy) w dniu 20 lutego 2007 r. — Ecotrade spa przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Sprawa C-95/07)

(2007/C 117/05)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ecotrade spa.

Strona pozwana: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy właściwa wykładnia art. 17, art. 21 ust. 1 i art. 22 szóstej dyrektywy Rady nr 77/388 (¹) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu krajowego (w tym przypadku art. 19 D.P.R. nr 633 z dnia 26 października 1972 r.), który uzależnia korzystanie z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, należnego od podatnika z tytułu czynności dokonanych w ramach wykonywania działalności gospodarczej, od dochowania (dwuletniego) terminu, przewidując sankcję wygaśnięcia samego prawa w przypadku niedochowania terminu; w szczególności w odniesieniu do przypadków, w których objęcie podatkiem VAT nabycia towaru lub usługi następuje wskutek zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia (reverse charge), który zezwala organom administracji na żądanie zapłaty podatku w terminie (czteroletnim, o którym mowa w art. 57 D.P.R. 633/72) dłuższym od terminu ustanowionego dla przedsiębiorcy do dokonania odliczenia, który stracił w międzyczasie możliwość dokonania odliczenia wskutek upływu owego terminu?
- 2) Czy właściwa wykładnia art. 18 ust. 1 lit. d) szóstej dyrektywy Rady nr 77/388 z dnia 17 maja 1977 r. sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które ustalają

„formalności” przewidziane w tym artykule, za pomocą mechanizmu odwrotnego obciążenia (reverse charge) ustanowionego w art. 17 ust. 3 w związku z art. 23 i 25 D.P.R. 633/72, wprowadzając (na szkodę podatnika) obowiązek dochowania terminu — zgodnie z art. 19 D.P.R. 633/72 — do skorzystania z prawa do odliczenia przyznanego na mocy art. 17 tej dyrektywy?

(¹) Dz.U. 1977 L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale (Włochy) w dniu 20 lutego 2007 r. — Ecotrade spa przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Sprawa C-96/07)

(2007/C 117/06)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ecotrade spa

Strona pozwana: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy właściwa wykładnia art. 17, art. 21 ust. 1 i art. 22 szóstej dyrektywy Rady nr 77/388/EWG (¹) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu krajowego (w tym przypadku art. 19 D.P.R. nr 633 z dnia 26 października 1972 r.), który uzależnia korzystanie z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, należnego od podatnika z tytułu czynności dokonanych w ramach wykonywania działalności gospodarczej, od dochowania (dwuletniego) terminu, przewidując sankcję wygaśnięcia samego prawa w przypadku niedochowania terminu; w szczególności w odniesieniu do przypadków, w których objęcie podatkiem VAT nabycia towaru lub usługi następuje wskutek zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia (reverse charge), który zezwala organom administracji na żądanie zapłaty podatku w terminie (czteroletnim, o którym mowa w art. 57 D.P.R. 633/72) dłuższym od terminu ustanowionego dla przedsiębiorcy do dokonania odliczenia, który stracił w międzyczasie możliwość dokonania odliczenia wskutek upływu owego terminu?